

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลังจากสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา ได้มีการพัฒนาและปรับปรุงการสอนภาษาต่างประเทศ มีการพัฒนาหลักสูตรการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในทักษะทั้งสี่ของภาษาได้ดียิ่งขึ้น มีการผลิตตำราและอุปกรณ์การสอนภาษามากมาย และเป็นที่แน่นอนว่าเมื่อมีเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอนภาษาเกิดขึ้น ก็ย่อมมีเทคนิคใหม่ ๆ ในการสอบเพิ่มขึ้นด้วย นักการศึกษาหลายคนได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับปัญหาและวิธีการสร้างแบบสอบภาษาต่างประเทศ และเทคนิคในการประเมินผลในปี ค.ศ. 1961 โรเบิร์ต ลาโด¹ (Robert Lado) ได้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญในการทดสอบองค์ประกอบของภาษาคือ เสียง ศัพท์ และโครงสร้าง โดยนำตัวอย่างมาจากการวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบระหว่างภาษาสเปนกับภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ต่อมา ค.ศ. 1967 รีเบคกา เอ็ม. วาเลตต์² (Rebecca M. Valette) ก็ได้กล่าวเน้นถึงความสำคัญของการทดสอบทักษะทั้งสี่ของภาษาคือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาต่างประเทศ และในปี ค.ศ. 1968 อเลน เดวิส³ (Alan Davies) ได้รวบรวมบทความของนักการศึกษาทั้งอังกฤษและอเมริกันที่เขียนเกี่ยวกับการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยตรง ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้สนใจเป็นอันมาก

¹Robert Lado, Language Testing: The Construction and Uses of Foreign Language Tests (New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964).

²Rebecca M. Valette, Modern Language Testing (New York: Harcourt, Brace & World, 1967).

³Alan Davies (ed.) Language Testing Symposium: a Psycholinguistic Approach (London: Oxford University Press, 1968).

ใน ค.ศ. 1969 เดวิด พี. แฮร์ริส⁴ (David P. Harries) ได้กล่าวถึงการ
สร้างแบบสอบไว้ว่า ในการเตรียมสร้างแบบสอบควรแยกออกเป็น 6 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่หนึ่ง เป็นการวางแผนสร้างแบบสอบ คือกำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์
ประสงค์เฉพาะ เมื่อทราบวัตถุประสงค์แล้วจึงกำหนดรูปแบบของตัวข้อสอบ โดยกำหนดเวลา
ที่จะใช้ทดสอบ และเนื้อหาที่จะสอบ โดยเนื้อหาจะต้องพอเหมาะแก่กับเวลา และเลือกชนิด
ของข้อสอบว่าจะใช้เป็นแบบอัตนัยหรือปรนัย ให้เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของแบบสอบ

ชั้นที่สอง เป็นการสร้างแบบสอบและคำสั่ง โดยต้องสร้างข้อสอบให้มากกว่า
จำนวนที่ต้องการจริง เพราะเมื่อนำไปทดสอบ จะต้องมียกข้อที่ไม่เหมาะสม ต้องคัดทิ้ง
ในการเขียนคำสั่งต้องให้สั้น ชัดเจนและเข้าใจง่าย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเมื่อเวลา
ทดสอบ

ชั้นที่สาม เป็นการทบทวนข้อสอบที่ออกไปแล้วอย่างถี่ถ้วน โดยผู้ทำหรือผู้เชี่ยวชาญ
ภาษา เพื่อขจัดข้อบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นได้

ชั้นที่สี่ เป็นชั้นทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ เพื่อหาค่าความยากง่าย และ
อำนาจจำแนก

ชั้นที่ห้า เป็นการเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายเหมาะสมและมีค่าอำนาจจำแนก
สูงตามที่ต้องการ

ชั้นที่หก เป็นการจัดทำแบบทดสอบที่จะนำไปใช้จริง

ก่อนที่จะนำข้อสอบไปใช้จริง ผู้สร้างข้อสอบจะต้องทราบถึงลักษณะของข้อสอบที่ดี
หรืออาจเรียกว่าข้อสอบมาตรฐานเสียก่อน ชาวาล แพร์ทกุล⁵ กล่าวว่า ข้อสอบที่ดี
ต้องมีคุณลักษณะดังนี้คือ

⁴David P. Harries, Testing English as a Second Language.

(New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1969), pp. 94-110.

⁵ชาวาล แพร์ทกุล, เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับปรับปรุง, พระนคร:
โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2516), หน้า 362.

1. **เที่ยงตรง** คือสามารถวัดสิ่งที่เราต้องการจะวัดได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามความมุ่งหมายที่เราต้องการ อาจแบ่งออกเป็นความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ความเที่ยงตรงตามสภาพและความเที่ยงตรงตามคำพยากรณ์
2. **ยุติธรรม** ไม่เปิดช่องให้เด็กฉลาดใช้ไหวพริบเอาได้ถูก และไม่เปิดโอกาสให้เด็กเกียจคร้านตอบได้
3. **ถามลึก** ไม่ใช่ถามแต่เพียงเนื้อความผิว ๆ ตามคำราและตามจำ ต้องถามให้เด็กนำความรู้ไปวิเคราะห์วิจารณ์ และไปใช้ในสภาพการณ์จริง ๆ หรือที่คล้ายคลึงกัน
4. **ช่วย** คือปลูกให้เด็กคิดค้นและกระหายใคร่ลอง
5. **จำเพาะเจาะจง** คือทั้งคำถามและคำตอบไม่กำกวม
6. **ปรนัย** คือคำถามแจ่มชัด ให้คะแนนแจ่มชัด และความหมายของคะแนนก็แจ่มชัด
7. **ประสิทธิภาพ** คือสามารถวัดได้จริง ทำงานได้ถูกต้องมากที่สุด ภายในเวลาแรงงาน และการเงินที่น้อยที่สุด
8. **ยากง่ายพอเหมาะ** คือ มีค่า p ใกล้เคียง ๆ 50
9. **มีอำนาจจำแนก** คือแต่ละข้อต้องมีค่า r เกิน $+0.20$
10. **เชื่อมั่น** คือสามารถให้คะแนนแน่นอน

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

ในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาต่าง ๆ สร้างแบบสอบภาษาต่างประเทศขึ้นใช้กันอย่างแพร่หลาย เป็นแบบสอบมาตรฐานและมีจำหน่ายด้วย แบบสอบที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันมากได้แก่ Common Concepts Tests ซึ่ง California Test Bureau ได้สร้างขึ้นในปี ค.ศ. 1962 เป็นการทดสอบความเข้าใจภาษาพูด มี 4 ภาษาคือ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน และสเปน โดยให้ผู้สอบฟังเสียงจากเทปและเลือกรูปภาพให้ตรงกับความหมาย ต่อมาใน ค.ศ. 1963 Educational Testing Service ที่ Princeton ได้สร้างแบบสอบ MLA Cooperative Foreign Language Tests ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบ 8 ฉบับ เป็นการทดสอบทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ใน 2 ระดับ

คือ Less Advanced และ More advanced มี 5 ภาษาคือ ฝรั่งเศส เยอรมัน อิตาลี สเปน รัสเซีย และสเปน และใน ค.ศ. 1967 พอล พิมสเลอร์ (Paul Pimsleur) สร้างแบบสอบ Pimsleur Modern Foreign Language Proficiency Tests จัดพิมพ์ โดย Harcourt Brace & World Inc. ประกอบด้วยแบบสอบ 8 ฉบับ ทดสอบทักษะทั้ง 4 ใน 2 ระดับ มี 3 ภาษาคือ ฝรั่งเศส เยอรมัน และสเปน ซึ่งแบบสอบทั้ง 3 ชุดที่กล่าวมานั้นนิยมใช้ใน โรงเรียนมัธยมในสหรัฐอเมริกา⁶

สำหรับแบบสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มีสถาบันหลายแห่งในสหรัฐอเมริกาได้สร้างขึ้น เช่น ใน ค.ศ. 1961 Division of Testing and Certification, English Language Institute ของมหาวิทยาลัยมิชิแกน ได้สร้างแบบสอบ Michigan Test of English Language Proficiency เป็นแบบสอบเข้ามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐอเมริกาสำหรับนักเรียนต่างชาติ ประกอบด้วยข้อสอบ 100 ข้อ ใช้เวลา 75 นาที แบ่งออกเป็นทางคำ โครงสร้าง 40 ข้อ คีฬา 40 ข้อ และความเข้าใจในการอ่าน 20 ข้อ ได้นำไปทดลองสอบกับนักเรียนต่างชาติ 300 คนจากมหาวิทยาลัย 150 แห่ง ผลการวิเคราะห์ข้อสอบ ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย 75.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12.77 และค่าความเชื่อถือได้โดยการแบ่งครึ่ง .965 ซึ่งนับว่าเชื่อถือได้สูง โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 3.35⁷

ใน ค.ศ. 1964 Educational Testing Service ที่ Princeton ได้สร้างแบบสอบ Test of English as a Foreign Language (TOEFL) ซึ่งเป็นที่แพร่หลายและรู้จักกันดีในประเทศไทย เพราะเป็นแบบสอบเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาสำหรับนักเรียนต่างชาติ แบ่งออกเป็น 5 ฉบับคือ ด้านความเข้าใจในการฟัง โครงสร้าง

⁶Rebecca M. Valette, op. cit., pp. 185-186.

⁷Oscar K. Buros (ed.), The Sixth Mental Measurement Year Book (New Jersey: The Gryphon Press Highland Park, 1965), pp. 638-640.

ศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน และความสามารถในการเขียน ได้ทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ โดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20 = .97 ซึ่งนับว่าสูงเชื่อถือได้⁸

ใน ค.ศ. 1970 บริษัท McGraw-Hill Book Company ได้จัดพิมพ์ Comprehensive English Language Test for Speakers of English as a Second Language (CELT) สำหรับนักเรียนต่างชาติที่เรียนภาษาอังกฤษในระดับโรงเรียนมัธยมหรือสูงกว่า โดยแยกออกเป็นข้อสอบ 3 ชุดคือ ความเข้าใจในการฟัง โครงสร้าง และศัพท์ ซึ่งสามารถแยกไปใช้ได้⁹

จะเห็นว่าแบบสอบทั้งสามชุดที่ยกตัวอย่างมา มักจะประกอบด้วยแบบสอบทางด้านโครงสร้างทั้งสิ้น ซึ่งในการออกข้อสอบทางด้านโครงสร้างจะต้องคำนึงว่า วัตถุประสงค์ในการสอบไม่ใช่เพียงเพื่อให้รู้จักกฎต่าง ๆ ทางโครงสร้าง เพราะการรู้จักกฎไม่ได้แสดงว่าผู้สอบรู้จักภาษานั้น แต่เป็นการสอบวิธีใช้โครงสร้างในประโยคต่าง ๆ¹⁰

ในการสร้างแบบสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เดวิด พี แฮร์ริส¹¹ (David P Harris) กล่าวว่า แตกต่างจากแบบสอบโครงสร้างของเจ้าของภาษา เพราะเจ้าของภาษาย่อมมีความรู้ในภาษาของตนเป็นอย่างดี ฉะนั้นแบบสอบจึงมักเน้นในด้านภาษาเขียนที่เป็นแบบแผน แต่สำหรับนักเรียนต่างชาติควรมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อทดสอบโครงสร้างในภาษาพูดทั่วไปเท่านั้น โรเบิร์ต ลาโด¹² (Robert Lado) เป็นผู้หนึ่งที่สนับสนุนความเห็นนี้ และเสริมว่า ควรมีการเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้างภาษาที่จะเรียนกับลักษณะ

001967

⁸Oscar K. Berros (ed.), The Seven Mental Measurement Year Book (New Jersey: The Gryphon Press Highland Park, 1972), pp. 550-552.

⁹Ibid., pp. 548-549.

¹⁰S.N. Sah, "English Language Testing Targets and Techniques," RELC (Bangkok: 25-30 May, 1970), pp. 149-150.

¹¹Harris, op. cit., p. 24.

¹²Robert Lado, Language Teaching: A Scientific Approach (New York: McGraw-Hill Book Co., Inc., 1964), p. 30.

โครงสร้างภาษาของผู้เรียนจะช่วยให้รู้ปัญหาในการเรียน เพราะลักษณะโครงสร้างของภาษาที่แตกต่างกันจะเป็นปัญหาของการเรียนทั้งสิ้น เนื่องจากผู้เรียนจะใช้ลักษณะของโครงสร้างในภาษาของตนแทน จนบางครั้งทำให้ลักษณะโครงสร้างของภาษาคำต่างประเทศ ผิดไปจากเดิม ส่วนลักษณะโครงสร้างใดที่คล้ายคลึงกันจะไม่เป็นปัญหา เพราะผู้เรียนสามารถใช้ลักษณะโครงสร้างในภาษาของตนให้เข้ากับภาษาที่จะเรียนได้ ฉะนั้นการเรียนภาษาคำต่างประเทศจึงมุ่งเรียนปัญหาหรือส่วนที่แตกต่างไปจากภาษาของตนและทดสอบสิ่งที่เป็นปัญหานั้น

เอกสารและการวิจัยในประเทศไทย

ปัจจุบันนี้จะเห็นได้ว่าการตื่นตัวเกี่ยวกับการทดสอบมากขึ้น ได้มีการทำการวิเคราะห์ข้อสอบและสำรวจปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการทดสอบทั้งที่เป็นเอกสารและการวิจัย เช่น เมื่อ พ.ศ. 2505 สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร¹³ ได้ทำการสำรวจ คำถามและวิธีสอบต่าง ๆ ของนักเรียนหลายระดับ ตั้งแต่ ประถมจนถึงอุดมศึกษา และตั้งแต่การสอบคัดเลือกจนถึงการสอบเลื่อนชั้นปลายปีการศึกษา พบว่าการสอบมีจุดอ่อนที่สำคัญหลายประการ ซึ่งอาจจะสรุปได้ดังนี้

1. ยังใช้ผลการสอบไม่คุ้มค่า เพราะการสอบของเราคำนึงแต่ค่าเพียง 2 คำ คือได้กับตกเท่านั้น โดยไม่ได้ใช้ผลการสอบไปเป็นข้อมูลเตือนใจครูให้ย้อนระลึกถึงการสอบที่ผ่านมาแล้วว่าเป็นหรือยัง หรือนำไปเตือนนักเรียนให้รู้ตัวว่าเขาควรจะแก้ไขคนของอย่างไรจึงจะดีขึ้นกว่าเดิม สาเหตุเกิดจากผู้สอบยังไม่ทราบถึงเทคนิคและวิธีการใหม่ ๆ ของการวัดผลว่าจะต้องทำอย่างไรจึงจะถูกต้อง

¹³สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา, วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, รายงานความก้าวหน้าของโครงการสร้างแบบทดสอบมาตรฐานในชั้นประถมศึกษา ของ กระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 1 (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานทดสอบฯ, 2513), หน้า 9-16.

2. ข้อสอบยังวัดไม่ครอบคลุม แต่ละวิชายังคงเน้นถามแต่เพียงบางเนื้อหาหรือบางพฤติกรรมเท่านั้น หรือวัดไม่ตรงกับความมุ่งหมายของวิชา

3. คำถามยังมีคุณภาพน้อย คือถามในค่านความจำ มีอยู่น้อยที่จะเอาเนื้อหาความมาพลิกแพลง หรือนำความรู้นั้นไปใช้ในสภาพการณ์อื่น

4. การแปลผลสอบยังคงคลาดเคลื่อน โดยยังใช้วิธีที่น่าจะแน่นอนที่เด็กสอบมารวมกันทั่วถึง 50% หรือไม่ ซึ่งล้าสมัย

เท่าที่กล่าวมาเป็นการวิเคราะห์ข้อสอบรวมกันไปไม่ได้เจาะจงเฉพาะวิชาใดวิชาหนึ่ง สำหรับทางด้านการทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น สีสันกร อินทุสุต¹⁴ ได้สำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ในปี พ.ศ. 2510 พบว่าในการสร้างแบบสอบไม่มีการวิเคราะห์ข้อสอบเลย ทั้งนี้ เนื่องจากไม่เห็นประโยชน์ของการวิเคราะห์บ้าง และไม่มีเวลาที่จะทำการวิเคราะห์บ้าง ปัญหาการทดสอบเกิดจากครูเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้คือ

1. ครูส่วนมากยังขาดความเข้าใจในเรื่องการทดสอบ โดยเฉพาะความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ของการทดสอบและเทคนิคการทดสอบต่าง ๆ

2. ครูส่วนมากไม่ได้หันมาพิจารณาตนเอง ตลอดจนข้อสอบของตนมักจะเพ่งเล็งเฉพาะเรื่องพื้นฐานความรู้ของนักเรียนเป็นส่วนใหญ่

3. มีครูบางจำพวกที่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการทดสอบ แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติจริง ๆ ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ในค่านการทดสอบโครงสร้าง สีสันกร กล่าวว่าครูทดสอบโดยคำนึงถึงการจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ นั้นเป็นปัญหา เพราะครูส่วนมากไม่คำนึงถึงการนำหลักไวยากรณ์ไปใช้ให้ถูกต้อง แต่เห็นว่าการจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ได้สำคัญกว่าอีกประการหนึ่ง ครูที่รีบร้อนออกข้อสอบจะรู้สึกว่าการออกข้อสอบไปตามกฎเกณฑ์ที่สอนนั้น ออกไต่ส่ควกและรวกเร็วว่าการออกข้อสอบที่มุ่งเพื่อนำไปใช้ทำให้การทดสอบส่วนประกอบของภาษาในค่านไวยากรณ์ไม่ได้ผลเท่าที่ควร

¹⁴ สีสันกร อินทุสุต, "การสำรวจปัญหาการทดสอบหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

ต่อมา พ.ศ. 2512 วิรัตน์ ไวยกุล¹⁵ ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ และได้สำรวจปัญหาการทดสอบภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า ครูที่ไม่มีความรู้ดีพอเกี่ยวกับการสร้างข้อทดสอบมีจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของครูทั้งหมด คือ ร้อยละ 43.38 ครูที่เห็นว่าวัสดุหรือเครื่องมือในการทำข้อทดสอบยังไม่ดีพอ ร้อยละ 47.50 ซากข้อสอบเกี่ยวกับการออกเสียง ร้อยละ 36.03 สำหรับครูที่เห็นว่าเวลาในการสร้างข้อสอบมีกักระชั้นชิด ต้องทำแบบสุกเอาเผากินเช่นนั้น มีจำนวนสูงกว่าหนึ่งในสี่ คือ ร้อยละ 27.21 ของครูทั้งหมด

นอกจากจะมีการวิจัยทางคานปัญหาในการทดสอบแล้ว ยังมีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบภาษาอังกฤษ โดยทำในรูปผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไว้ เช่น ถาวร สุงงช¹⁶ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนทุนของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในปี พ.ศ. 2510 และในปี พ.ศ. 2514 ชุมพล ปานเกตุ¹⁷ ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล นอกจากนี้ นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ¹⁸ ได้

¹⁵วิรัตน์ ไวยกุล, "การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2512).

¹⁶ถาวร สุงงช, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาคอนทุนของวิทยาลัยครู 3 แห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2510).

¹⁷ชุมพล ปานเกตุ, "สัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

¹⁸นภพร ทรัพย์ทวีผลบุญ, "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู." (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517).

ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครูใน พ.ศ. 2516 และ พ.ศ. 2517 ประทีป รุ่งทรานนท์¹⁹ ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา เป็นต้น

ส่วนในด้านโครงสร้าง ได้มีผู้ทำวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษ และสำรวจโครงสร้างที่เป็นปัญหาของนักเรียนในระดับต่าง ๆ เช่น ใน พ.ศ. 2513 จันทรเพ็ญ อันตระกูล²⁰ ได้ศึกษาความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล

ในปี พ.ศ. 2514 จริยา ผลประเสริฐ²¹ ได้ศึกษาระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า และ พ.ศ. 2517 อำไพวรรณ สรรพช่วง²² ได้ศึกษาสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า สายอาชีพ

¹⁹ ประทีป รุ่งทรานนท์, "การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517).

²⁰ จันทรเพ็ญ อันตระกูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

²¹ จริยา ผลประเสริฐ, "ระดับความสามารถในการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

²² อำไพวรรณ สรรพช่วง, "สัมฤทธิ์ผลในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ห้า สายอาชีพ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2517).

การวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบขึ้น โดยดำเนินการสร้างให้ใกล้เคียงกับแบบสอบมาตรฐาน และนำแบบสอบนั้น ๆ ไปทดลองสอบเพื่อแก้ไขปรับปรุง 1 หรือ 2 ครั้ง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก แล้วจึงเลือกข้อสอบที่เหมาะสมไปทดสอบจริง แล้วนำผลมาหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบ ซึ่งแต่ละฉบับก็มีความเชื่อถือได้อยู่ในขั้นสูง นับว่าเป็นการสร้างแบบสอบที่ดีได้

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบสอบโครงสร้างภาษาอังกฤษโดยตรง มีผู้ทำไว้คือ นฤมล ภัทรภาณุ²³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร ไว้ใน พ.ศ. 2516 โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษชั้น ม.ศ. 3 ขึ้นชุดหนึ่งจาก หนังสือเรียนชื่อ "Intermediate English Course for Thailand Book III และตามรายการสอนชื่อ "Quick Reference to Intermediate English Course" ของหน่วยศึกษานิเทศน์ภาษาอังกฤษกรมสามัญศึกษา ได้ทำแบบทดสอบไปทดสอบสอบ 2 ครั้ง เพื่อนำคะแนนมาทำการวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ และคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง ค่าความยากง่ายปานกลาง ตามระดับมาตรฐาน นำข้อสอบที่คัดเลือกได้แล้วจำนวน 120 ข้อ ไปทดสอบจริงเป็นครั้งที่ 3 กับตัวอย่างประชากรจำนวน 390 คน ซึ่งสุ่มมาเพียง 370 คน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก นอกจากนี้ยังได้หาค่าความเชื่อถือได้ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของแบบทดสอบด้วย หลังจากปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 2 แล้ว ปรากฏว่าได้แบบทดสอบที่พอใจมีจำนวน 106 ข้อ รัศมีความยากระหว่าง .25 - .79 อำนาจจำแนกระหว่าง .22 - .70 ค่าความเชื่อถือได้ .94 และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด 1.26

²³นฤมล ภัทรภาณุ, "การสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไวยากรณ์อังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกมัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ใน พ.ศ. 2518 ลาย บาคแมน²⁴ (Lyle F Bachman) และ มาร์ค พอลลาร์ด (Marc Pollard) แห่งศูนย์ภาษาอังกฤษ (Central Institute of English Language) ได้สร้างแบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเริ่มเรียน เพื่อทดสอบนักเรียนตามโครงการเรียนภาษาตามความสามารถของแต่ละบุคคล ซึ่งใช้อุปกรณ์ JILAP (The Jacaranda Individualized Language Arts Program) และ นักเรียนเริ่มเรียนที่ใช้แบบเรียน The Oxford English course for Thailand Book I โดยแบ่งข้อสอบทั้งสองออกเป็น 6 ฉบับคือ แบบสอบความสามารถในการจำแนกเสียง การเขียนตามคำบอก ความเข้าใจในการฟัง ศัพท์ โครงสร้าง และความเข้าใจในการอ่าน โดยเฉพาะในด้านโครงสร้างสำหรับอุปกรณ์ JILAP Stage one tan series ได้ออกข้อสอบขึ้น 15 ข้อ และนำไปทดสอบกับนักเรียนในโครงการจำนวน 474 คน ปรากฏว่าได้ข้อสอบที่พอใจ โดยหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเคอร์ วิชาร์คสัน $20 = .756$ และความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด = 1.690

สำหรับแบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book I ได้ออกข้อสอบโครงสร้าง 15 ข้อ ไปทดสอบนักเรียนในโครงการจำนวน 121 คน และหาค่าความเชื่อถือได้โดยใช้สูตร คูเคอร์ วิชาร์คสัน $20 = .319$ ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด = 1.693

ผู้วิจัยมีความสนใจในเรื่องการสร้างแบบสอบ เพื่อทดสอบนักเรียนเริ่มเรียนที่ใช้แบบเรียนทั้ง The Oxford English Course for Thailand และอุปกรณ์ JILAP จึงจะทำการสร้างแบบสอบในระดับที่ต่อเนื่องจากที่ ลาย บาคแมน (Lyle F Bachman) และมาร์ค พอลลาร์ด (Marc Pollard) ได้ทำเอาไว้ โดยสร้างแบบสอบ 3 ชุด คือ

²⁴Lyle F Bachman and Marc Pollard, ILLP English Proficiency Test (English Language Center, 1975).

1. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สอง โดยใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one red and green series หรือแบบสอบ J II

2. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สอง โดยใช้แบบเรียน The Oxford English Course for Thailand Book II หรือแบบสอบ O II

3. แบบสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นปีที่สาม โดยใช้อุปกรณ์ JILAP Stage one blue series and stage two tan series The Oxford English Course for Thailand Book III หรือแบบสอบ JO III

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย